// PRZEGLĄD PRASY Z. S. R. R.
I EMIGRACJI ROSYJSKIEJ

Dodatek do Nr. 163 Codziennego Biuletynu Wydziału Prasowego M. S. Z.

Warszawa, piątek 19 lipca 1929 r.

Z. S. R. R. A SPRAWY ZAGRANICZNE.

POLSKA A Z. S. R. R.

Trud 11.VII. w art. (Wojtkiewicza) p. t. „Polacy ZSRR powinni być reprezentowani na zjeździe warszawskim", oświadcza, iż organizacyjny komitet zjazdu, zapraszając delegatów z ZSRR, sądził, że nikt z Z. S. R .R. na zjazd nie pojedzie, lecz obliczenia te zawiodły. Sowiecka prasa polska wezwała ludność polską ZSRR do udziału w zjeździe i wezwanie to spotkało się z gorącem uznaniem mas polskich. Wybierając delegatów, którzy mieli się udać do Warszawy, polska ludność ZSRR dała tym delegatom instrukcje, które stanowią jeden wielki akt oskarżenia przeciwko faszystowskim organizacjom i protektorom zjazdu. Przez niedopuszczenie sowieckich delegatów do udziału w obradach zjazdu, organizacyjny komitet ujawnił swe faszystowskie oblicze.

Raboczaja Moskwa 12.VII. pisze, iż warszawski zjazd Polaków zagranicznych jest zjazdem faszystów polskich. Burżuazja polska wykorzystała zwołanie zjazdu dla podniecenia szowinistycznych nastrojów w Polsce. Odpowiedzią proletarjatu powinno być spotęgowanie przygotowań do „czerwonego dnia". Przygotowania te należy połączyć ze zdemaskowaniem wojowniczych zamiarów imperjalizmu przed opinją mas pracujących.

SYTUACJA POLITYCZNA W POLSCE.

Prawda 11.VII. donosi, iż Polska potęguje swe zbrojenia morskie, chcąc doprowadzić skład swej marynarki wojennej do 12 łodzi podwodnych i 6 torpedowców. Koszta rozwoju floty polskiej mają być częściowo pokryte przez dobrowolne ofiary społeczeństwa.

Prawda 11.VII. donosi o zaostrzeniu się kryzysu gospodarczego w Polsce. Objawów tego kryzysu dopatruje się pismo w zmniejszeniu ilości dni i godzin pracy w polskim przemyśle metalowym i włókienniczym. Powołując się na łódzki tygodnik „Rozwój", pismo oświadcza, iż robotnicy „doprowadzeni są do rozpaczy i podpadają łatwo wpływom bolszewickiej agitacji".

Prawda 12.VII., omawia proces członków KPZU we Lwowie i twierdzi, iż proces ten, który zakończył się skazaniem 12 oskarżonych i uniewinnieniem 9-ciu osnuty był na prowokacji konfidentów policji politycznej. Oskarżeni prowadzili zupełnie jawną i legalną działalność w związkach zawodowych lub organizacjach politycznych, lecz w Polsce przynależność do MOPR-u karana jest jako zdrada stanu.

Izwiestja Odesskago Okrużkoma KPBU 11.VII. donosząc o zatwierdzeniu wyroku w sprawie Baczyńskiego przez sąd apelacyjny w Warszawie, twierdzą, iż oskarżenie przeciwko Baczyńskiemu opierało się głównie na tej okoliczności, iż przyjął w Moskwie przeznaczoną dla Łańcuckiego odznakę orderu „Czerwonego sztandaru".

Izwiestja Odesskago Okrużkoma KPBU 11.VII. piszą, iż Małopolska Wschodnia jest terenem licznych strajków robotników rolnych. Strajki te powodują starcia robotników z policją.

Izwiestja Odesskago Okrużkoma KPBU 11.VII. zarzucają władzom polskim posługiwanie się „petlurowcami" na ziemiach wschodnich państwa i jednoczesne ignorowanie potrzeb ludności ukraińskiej.

Izwiestja Odesskago Okrużkoma KPBU 10.VII. omawiając stosunki w Małopolsce Wschodniej, twierdzi, iż cała Ukraina Zachodnia jest terenem walki rewolucyjnej chłopów ukraińskich przeciwko obszarnikom, księżom i policji. Pismo zarzuca UNDO wysługiwanie się faszyzmowi polskiemu przez udział w tępieniu rewolucji.

NIEMCY A Z. S. R. R.

Prasa sowiecka potępia wyrok w sprawie Orłowa i Pawłunowskiego. *Krasnaja Zwiezda 12.VII.* pisze, iż wyrok ten okrył hańbą sądownictwo niemieckie i ułatwił białogwardzistom prowadzenie ciemnej prze-

ciwsowieckiej akcji w Niemczech. *Raboczaja Moskwa 12.VII.* oświadcza, że niemiecki sąd swym wyrokiem sprowokował białogwardzistów — fałszerzy do nowej akcji przeciwko ZSRR.

Prawda 9.VII. oświadcza, że proces Orłowa dowiódł istnienia ścisłego kontaktu między niemiecką policją socjal-demokratyczną a rosyjską emigracją białogwardyjską. Liczne szczegóły tego kontaktu zostały starannie zatarte podczas procesu, lecz wcześniej czy później cała prawda będzie ujawniona.

ZATARG SOWIECKO-CHIŃSKI.

Izwiestja 16.VII. oświadczają w art. wst., iż cierpliwości państwa sowieckiego położono kres. Wypadki na kolei Wschodnio-Chińskiej spotkały się ze zdecydowanym zamiarem pracujących mas ZSRR bronienia słusznych praw sowieckiego państwa. Wrogowie ZSRR zapomnieli o siłach tego państwa. Jest to najbardziej pokojowo usposobione państwo w świecie, którego polityka zagraniczna różni się wyraźnie od polityki państw kapitalistycznych, lecz pokojowe tendencje i cierpliwość sowieckiej polityki mają swe granice. Nie są one wyrazem słabości ZSRR, którego proletarjat gotowy jest do walki o obronę socjalizmu i granic państwa. Głos sowieckiej opinji powinien być wysłuchany przez wszystkich wrogów ZSRR nie tylko na Wschodzie, lecz i na Zachodzie. Uważne zapoznanie się z tym głosem wskaże wrogom ZSRR, jaką odpowiedź należy dać na umiarkowane żądania wyszczególnione w sowieckiej nocie do Chin.

Ten sam dziennik ogłasza notę chińskiego chargé d'affaires w Moskwie do Karachana W nocie tej podaje przedstawiciel Chin do wiadomości rządu Z. S. R. R., iż przetłumaczył na język chiński i przekazał telegraficznie rządowi nankińskiemu treść sowieckiej noty z 13.VII. Ze względu na trudność przekładu uczyniło to chińskie poselstwo w Moskwie dopiero 15 lipca, prosząc równocześnie rząd nankiński o zakomunikowanie treści sowieckiej noty rządowi trzech prowincyj północnych w Mukdenie.

Ten sam dziennik donosi, iż poselstwo chińskie w Moskwie odmówiło udzielenia wizy wjazdowej do Chin członkowi kolegjum komisarjatu ludowego komunikacji Serebriakowowi, który miał wyjechać z polecenia rządu ZSRR do Chin w celu omówienia spornych kwestji dotyczących kolei Wschodnio-Chińskiej.

Ten sam dziennik podaje z Londynu, iż przewodniczący generalnej rady kongresu trade-unionów Tilette odwiedził w towarzystwie sekretarza agielsko-rosyjskiego komitetu poselstwo chińskie w Londynie, i zawiadomił posła chińskiego, iż zorganizowany proletarjat Anglji zrzuca na Chiny całą odpowiedzialność za wydarzenia w obrębie kolei Wschodnio-Chińskiej.

Ten sam dziennik podaje, iż urzędowe osobistości japońskie unikają sformułowania swego stosunku do wydarzeń w Mandżurji, podkreślając jedynie wielką wagę tych wydarzeń i konieczność poszanowania praw i interesów Japonji.

Ten sam dziennik notuje pogłoski o przeciwsowieckiej akcji atamana Siemionowa i wiadomość o nominacji 80 białogwardzistów rosyjskich na kierownicze stanowiska na kolei Wsch.-Chińskiej. Donosząc o przyjeździe wydalonych z Chin sowieckich urzędników kolejowych do Czyty, dziennik skarży się na brutalność chińskiej. policji, która dokonała wydalenia. Na stacji Pogranicznaja policja chińska usiłowała przeprowadzić rewizję w konsulacie sowieckim i w sowiekim urzędzie celnym.

Ten sam dziennik podaje, iż komuniści niemieccy przygotowują demonstrację protestu przeciwko gwałtom chińskim. Generalny sekretarjat przeciwimperjalistycznej ligi w Berlinie ogłosił odezwę, w której potępił chińską prowokację.

Ten sam dziennik ogłasza liczne uchwały protestu związków robotniczych, oddziałów armji czerwonej i t. p. przeciwko zarządzeniom władz chińskich na kolei Wsch.-Chińskiej, podkreślając, iż pracująca ludność ZSRR popiera notę swego rządu i gotowa jest do walki.

Izwiestja 14.VII. ogłaszają notę Karachana do chińskiego chargé d'affaires w Moskwie W komentarzu do noty pismo ogłasza art. wst., w którym zarzuca Chinom cyniczne niedotrzymanie zobowiązań, dotyczących kolei Wsch.-Chińsk. oraz podkreśla pokojową tendencję noty Karachana. Po upływie trzech dni rząd ZSRR zastosuje dla ochrony swych słusznych praw niezbędne środki i cała odpowiedzialność za skutki spadnie na Chiny. Sow. klasa robotnicza zdaje sobie sprawę z powagi sytuacji i domaga się, aby Chiny przestały igrać z ogniem

Ten sam dziennik ogłasza uchwały organizacyj robotniczych, które domagają się natychmiastowego zwolnienia aresztowanych obywateli ZSRR, wycofania wojsk chińskich z granicy sowieckiej, restytucji praw sow. organizacji w obrębie kolei Wsch.-Chińskiej. Dziennik wyraża przekonanie, iż proletarjat światowy poprze ZSRR w obronie praw proletarjackiego państwa.

Izwiestja 14.VII. podkreślają w specjalnych rysunkach udział białogwardzistów rosyjskich w akcji chińskiej.

Prasa emigracyjna z drugiej połowy lipca uwzględnia b. obszerne wydarzenia w Mandżurji. *Siegodnia 16.VII.* zarzuca sowietom, iż polityka ich doprowadziła do wypadków, które stanowią cios nie tylko dla bolszewizmu, lecz również i dla Rosji. Pismo potępia dokonane przez sowiety w ich polityce azjatyckiej podporządkowanie interesów Rosji interesom rewolucji komunistycznej. *Za Swobodu 18.VII.* oświadcza, iż rząd sowiecki nigdy nie bronił interesów narodu rosyjskiego. Gdy rząd komunistyczny zastąpiony będzie przez rząd narodowy zatarg Rosji z Chinami będzie z łatwością zlikwidowany. *Rul 16.VII.* oświadcza, iż polityka sowietów prowadzi Rosję do klęski i rozwoju dążeń separatystycznych. Naród rosyjski powinien zrozumieć, iż głównym jego wrogiem jest rząd bolszewicki. Należy bronić jedności terytorjalnej Rosji przez walkę z tym rządem. *Poslednija Nowosti 14.VII.* zajmują stanowisko odmienne, oświadczając, iż pokojowa likwidacja zatargu stanowi dla Rosji lepsze wyjście z sytuacji, niż wojna, która rozpęta separatyzmy kresowe i doprowadzi do utraty licznych terytorjów rosyjskich. Pokojowa likwidacja zatargu nastąpić może, zdaniem pisma, na tle likwidacji „stalinowskiej" polityki w życiu wewnętrznem i w stosunkach międzynarodowych ZSRR.

Drukarnia „KADRA", Długa 50, tel. 186.30.

Drukowano na prawach rękopisu.